

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 25, luty 2021 15:27

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 1122

Ministerstwo Infrastruktury – w nawiązaniu do dyskusji na ten temat rozpoczętej w ramach prac Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego przez Związek Powiatów Polskich – przesłało do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego opinię prawną Departamentu Prawnego w MI na temat stosowania art. 15zzzzzn2 specustawy koronawirusowej. W opinii przychyłono się do poglądu, że przywołany przepis nie znajduje zastosowania do obowiązków wynikających z art. 71 ust. 7 oraz art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Stanowisko to zostało potwierdzone również na posiedzeniu KWRiST. Tym samym wpisuje się ono w pogląd ZPP, który zaprezentowaliśmy [tutaj](#).

Ustawodawca kiedy chciał, to wprowadził art. 31i

W opinii – uzasadniając wskazany wyżej pogląd – wskazano, że mocą art. 1 pkt 17 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw do specustawy koronawirusowej dodano art. 31i, który w ust. 1 punkcie 1 stanowi, że: w okresie od dnia wejścia w życie ustawy (...) do dnia 31 grudnia 2020 r. wydłuża się do 180 dni terminy określone w art. 71 ust. 7 i art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

W konsekwencji w opinii stwierdzono, że odwołując się do reguły racjonalnego prawodawcy należałoby przyjąć, iż skoro w marcu 2020 r. wprowadził on tego typu jednoznaczną regulację zakreślając końcowy termin jej stosowania na dzień 31 grudnia 2020 r., ewentualna zmiana tego terminu powinna nastąpić w identycznej lub zbliżonej formie, czyli na drodze ustawowej.

Ponadto wskazano, że art. 15zzzzzn2 specustawy koronawirusowej wszedł w życie z dniem 16 grudnia 2020 r., a zatem w dacie, kiedy wciąż obowiązywał wydłużony termin na dokonanie czynności związanych z nabyciem i zbyciem pojazdu. Jak wskazano dalej, w przypadku uznania, że oba wspomniane przepisy regulują tę samą materię, zaistniałaby konieczność zastosowania jednej z reguł kolizyjnych – w ocenie opiniujących wydaje się, że w tym przypadku pierwszeństwo należałoby dać normie szczegółowej i stosować ją przed normą ogólną. Podkreślono również, że pomimo upływu terminu wskazanego w przywołanym art. 31i ustawy covidowej, przepis ten nie został uchylony i wciąż obowiązuje.

Tylko terminy przywracalne – i związane z wszczętym i prowadzonym postępowaniem

Jak stwierdzono w opinii, co prawda w art. 15zzzzzn2 specustawy koronawirusowej ustawodawca posłużył się niezwykle szerokim pojęciem terminów wynikających z przepisów „prawa administracyjnego” bez dookreślenia, czy chodzi wyłącznie o terminy procesowe, czy także materialnoprawne, to jednak zawarte w ust. 3 przepisu odesłanie do stosowania art. 58 k.p.a., a także użycie przez ustawodawcę pojęcia „strony” wskazują, że omawiane rozwiązania dotyczą wyłącznie terminów przywracalnych i to związanych z już wszczętym i prowadzonym postępowaniem administracyjnym.

Przypomniano w tym kontekście o tym, że terminy, o których mowa w art. 71 ust. 7 i art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, dotyczą obowiązków, które nie są realizowane przez „stronę” w toku jakiegokolwiek postępowania administracyjnego.

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 25, luty 2021 15:27

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 1122

Który z punktów art. 15zzzzzn2 ust. 1 mógłby (ewentualnie) znaleźć zastosowanie?

W opinii stwierdzono również, iż trudno jest wskazać, który z sześciu punktów omawianego przepisu mógłby (ewentualnie) znaleźć zastosowanie w przypadku uchybienia terminowi wynikającemu z art. 71 ust. 7 lub art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, gdyż od dochowania omawianych terminów nie jest uzależnione udzielenie ochrony prawnej przed organem administracji publicznej; nie są to także terminy „do dokonania przez stronę czynności kształtujących jej prawa i obowiązki”, przedawnienia, czy też „których niezachowanie powoduje wygaśnięcie lub zmianę praw rzeczowych oraz roszczeń i wierzytelności”. Nie są to ponadto – w świetle opinii – terminy zawite, a obowiązki których dotyczą nie są związane z obowiązkami dotyczącymi wpisu do odpowiedniego rejestru.

W omawianym kontekście zwrócono uwagę na punkt 4 przepisu, w którym mowa nie tylko o terminach „których niezachowanie powoduje wygaśnięcie lub zmianę praw rzeczowych oraz roszczeń i wierzytelności”, ale i o terminach powodujących „popadnięcie w opóźnienie”. Idąc dalej wskazano, że co prawda skutkiem niedokonania obowiązków, o których mowa art. 71 ust. 7 lub art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, jest „popadnięcie w opóźnienie”, lecz charakter samego obowiązku powoduje, że o ile zawiadomienie przez organ zbywcy/nabywcy o uchybieniu terminu można uznać za celowe, to jednak nie sposób uznać, że termin ten mógłby zostać przywrócony. Stwierdzono również, że wraz z upływem terminu nie jest związana utrata możliwości skutecznego dopełnienia obowiązku, a uchybienie terminowi wskazanemu w przepisie ma „jedynie” ten skutek, że wiąże się z nałożeniem kary pieniężnej.